

Мерона. — Не, тъй сѣдять на вратата, а пакъ той е заграденъ отъ невѣрното му множество, отъ сжщитѣ голѣмцы които другъ нѣтъ ма слѣдваха на врѣдъ и покоряваха на законитѣ ми. Забиколена отъ хората му азъ мога да ти отвора единъ входъ.

Ежистъ. — Самъ ще да та послѣдвамъ, и ще да намѣря тамъ помощъ отъ Боговетѣ мойте прѣдѣди.

Мерона. — Е коя е цѣльтъ ти?

Ежистъ. — Да вървимъ, и ты ще да я научишь. (на другитѣ т. е на еври: и на нар:) Съ богомъ мили ми пріятелы, вы ще видите че сынѣтъ на Мерона е достойнъ за грижитѣ ви.
(излизатъ)

Явленіе V

НАРБАСЪ ЕВРИКЛЕСЪ

Нарбасъ. — Какво ще прави? уви! всичкитѣ ми грижи сж открити. Ежистъ за когото...

Евриклесъ. — (ослушенъ) Чувашъ ли тия выкове распрѣснати по-въздуха?

Нарбасъ. — То е знакъ на убийството.

Евриклесъ. — Да слушамаы.

Нарбасъ. — Ахъ!...

Евриклесъ. — Безъ друго това трѣба да бжде выкѣтъ връхъ издѣхваніето на Меро-